

BÀI GIẢNG ĐÊM THƯƠNG KHÓ:

Ai đã giết Chúa Giê-su?

Kinh Thánh: Giăng 10: 14-18

Câu gốc: "Ta vì chiên ta phó sự sống mình" (Giăng 10: 14-15).

Lời giới thiệu

Tôi thường nhận được tờ báo ISRAEL MY GLORY và thỉnh thoảng cũng dâng hiến cho tờ báo này. Vì đó mấy năm nay tôi luôn có báo đọc và không sót tờ nào. Đây là tờ báo của những người Do Thái tin Chúa Giê-su là Đấng Messiah của họ. Họ tin giống như chúng ta tin theo Kinh Thánh. Chủ đề tờ báo này phát hành tháng 3 và 4 năm 2019 có mấy chi tiết sau đây:

- * 20,000 hỏa tiễn đã bắn vào Israel bởi quân Hamas kể từ 2005.
- * 1,09 tỉ người trên thế giới ghét Do Thái (anti-Semitic).
- * 57% gia tăng trong phong trào chống Do Thái từ 2016-2017.
- * 50% các tội thù ghét (hate crimes) ở Hoa Kỳ chống lại các nhóm thiểu số tôn giáo năm 2016 là chống dân Israel.
- * 382,000 lời bình chống Do Thái được đăng lên các mạng xã hội năm 2016.
- * 63% của tất cả các trang mạng chống Do Thái có thể tìm thấy trên Twitter.

Ngoài ra có bài: "The truth about who kill Christ" viết bởi Ty Perry. Mở đầu bài báo, tác giả viết: "Vài tháng trước tôi có gặp một nhà lãnh đạo Do Thái đã làm chứng về cuộc hành trình từ nghèo thiếu đến thành công. Từ cậu bé nghèo lớn lên ở khu ổ chuột của thành phố Boston, anh thường bị bọn nhỏ dân Mỹ đuổi bắt và đánh đập. Một hôm sau khi bị đánh đuổi, anh ấy quay lại và hỏi xin, "Tại sao bọn mày ghét tau? Tau có làm gì bọn mày đâu?"

Bọn nhỏ quay lại trả lời hằn học, "Tại mày giết Chúa!" (Because you killed Christ!).

Trải qua nhiều thế kỷ người ta vẫn không hết ghét dân Do Thái. Họ nghĩ rằng chính dân Do Thái đã giết Chúa Cứu Thế. Hitler ở nước Đức đã giết hơn 6,000,000 người Do Thái trong thế chiến thứ Hai. Chỉ vì họ là người Do Thái.

Lịch sử thế giới có ghi lại chuyện các người lính Thập Tự Chinh (Crusaders từ 1094-1291) có lần đã dồn 6,000 người Do Thái vào một nhà hội và phóng hỏa giết chết những người trong đó. Trong khi thiêu sống những người Do Thái, một số Crusaders đã hát thánh ca "Christ, We Adore Thee." Cho đến ngày nay, ngay tại nước Mỹ... người chống Do Thái vẫn còn.

Tháng 10 năm 2018 vừa qua ở Pittsburgh, Pennsylvania, trong khi Robert Bowers bước vào nhà hội Do Thái mang tên Tree of Life, anh ta vừa đi vừa hô vang, "Tất cả dân Do Thái phải chết" (All Jews must die!) và anh ta đã bắn chết 11 người Do Thái đang thờ phượng tại đó. Đây được gọi là tội ác chống Do Thái tồi tệ nhất trong lịch sử Nước Mỹ.

Theo một cuộc thăm dò năm 2014, tham khảo ý kiến của 53,000 người trong 102 quốc gia, phong trào chống Do Thái lan tràn khắp vùng Trung Đông. Con số người ghét Do Thái đáng báo động: 93% dân chúng vùng West Bank và Gaza ghét Do Thái; 92% dân Iraq, 88% dân Yemen; 87% dân Linya; 86% dân Tunisia; 82% dân Kuwait; 81% dân Bahrain; 82% dân Jordan; và 80% dân Morocco, bất chấp sự kiện 70% những người được phỏng vấn chưa bao giờ gặp một người Do Thái.

Chúa Giê-su nói người ta ghét các người là vì họ ghét ta. Vì người Mỹ ủng hộ người Do Thái nên người vùng Trung Đông cũng ghét Mỹ luôn.

Phong trào chống Do Thái gia tăng khi Tổng Thống Mỹ Donald Trump ủng hộ dân Do Thái, tuyên bố dời Tòa Đại Sứ Mỹ từ Tel Aviv đến Jerusalem và tuyên bố vùng cao nguyên Golan là lãnh thổ của Do Thái. Và mới nhất Thủ Tướng Benjamin Netanyahu mới được tái bầu vào chức Thủ Tướng lần thứ 5 trong tháng 4 năm 2019 này. Ông là người kiên quyết bảo vệ đất nước Israel trước âm mưu và nỗ lực của các chính quyền cực đoan Hồi Giáo muốn tiêu diệt nước Israel. Đọc Kinh Thánh chúng ta biết lý do người ta ghét Do Thái, và lý do này càng làm vững mạnh thêm niềm tin của chúng ta.

"Các người sẽ có sự hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy cứ vững lòng, ta đã thắng thế gian rồi." Cơ-đốc nhân trên thế giới vẫn yêu người Do Thái như họ yêu Chúa Giê-su. Người tin Chúa ai cũng thích đến thăm xứ thánh một lần. Người Do Thái là đồng hồ báo của Chúa đối với thế giới. Năm ngoái, người Do Thái kỷ niệm 70 năm ngày tái lập quốc từ 1948. Chúa Giê-su tuyên bố, "Sự cứu rỗi bởi người Do Thái mà đến." Chúa Giê-su là người Do Thái nhưng cũng là Con Một Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su là Chúa Cứu Thế.

Nếu người ta ghét dân Do Thái, họ cũng sẽ ghét lây luôn những người tin theo Chúa Giê-su.

Hôm nay chúng ta thử trả lời câu hỏi: **Ai đã giết Chúa Giê-su?**

-Có phải Vua Hê-rốt?

-Ma-thi-ơ 2:13-14, Sau khi mấy thầy đó đi rồi, có một thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong chiêm bao, mà truyền rằng: Hãy chớ dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài trốn qua nước Ê-díp-tô, rồi cứ ở đó cho tới chừng nào ta bảo người; vì vua Hê-rốt sẽ kiếm con trẻ ấy mà giết. Giô-sép bèn chớ dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài đang ban đêm lánh qua nước Ê-díp-tô. Người ở đó cho tới khi vua Hê-rốt băng, hầu cho ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán rằng: Ta đã gọi Con ta ra khỏi nước Ê-díp-tô.

Ma-thi-ơ 14: 1-13, Lúc ấy, Hê-rốt là vua chư hầu, nghe tiếng đồn Đức Chúa Giê-su, thì phán cùng bầy tôi rằng: Đây là Giăng Báp-tít. Người chết đi sống lại, nhân đó mới làm được mấy phép lạ như vậy. Số là, bởi có Hê-rô-đia, vợ Phi-líp là em mình, nên vua Hê-rốt đã truyền bắt trói Giăng và bỏ tù. Vì Giăng có can vua rằng: Vua không có phép được lấy người đó làm vợ. Vua muốn giết Giăng, song sợ dân chúng, vì họ đều tôn Giăng là đấng tiên tri.

Vừa đến ngày ăn mừng sinh nhật vua Hê-rốt, con gái của Hê-rô-đi-a nhảy múa ở giữa người dự đám, vua lấy làm thích lắm, đến nỗi lấy lời thề mà hứa cho con gái ấy điều chi nàng muốn xin. Vậy, nàng bị mẹ xui giục, bèn tâu rằng: Xin lấy cái đầu Giăng Báp-tít để trên mâm mà cho tôi đây. Vua lấy làm buồn rầu; song vì đã thề lỡ rồi, và có những người dự yến ở đó, nên truyền cho nàng như lời. Vua bèn sai người chém Giăng trong ngục, rồi họ để đầu người trên mâm mà đem cho con gái ấy, nàng bèn đem cho mẹ mình. Đoạn, các môn đồ của Giăng đến, lấy xác mà chôn, rồi đi báo tin cho Đức Chúa Giê-su.

Đức Chúa Giê-su vừa nghe tin ấy, liền bỏ đó xuống thuyền, đi tẽ ra nơi đồng vắng.

-Có phải người đồng hương Na-xa-rét có thành kiến?

-Lu-ca 4: 29-30 Ai này ở trong nhà hội nghe những điều đó, thì tức giận lắm. Họ đứng dậy kéo Ngài ra ngoài thành, đưa Ngài lên đến chót núi, là nơi họ xây thành ở trên, để quăng Ngài xuống; song Ngài qua giữa bọn họ và đi khỏi.

Dĩ nhiên không phải tất cả người Do Thái trải qua các đời muốn giết Chúa và đã tham gia giết Chúa. Thời Chúa Giê-su có nhiều người Do Thái ngưỡng mộ Chúa và theo Chúa. Hội Thánh đầu tiên gồm nhiều người Do Thái từ giã Do Thái Giáo để theo Cơ-đốc Giáo. Phi-e-rơ, Giăng, Mác, Anh-rê, Gia-cơ, Ma-thi-ơ, Phao-lô là những người Do Thái.

-Có phải thầy tế lễ cả và các trưởng lão?

Lu-ca 19:47-48 Hằng ngày Ngài giảng dạy trong đền thờ. Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo, cùng người tôn trưởng trong dân tìm phương giết Ngài; nhưng họ không biết dùng chước chi, vì dân sự đều chăm chỉ mà nghe Ngài nói.

Lu-ca 22:1-2 Ngày lễ ăn bánh không men tức là lễ Vượt Qua đến gần. Các thầy tế lễ cả cùng các thầy thông giáo tìm phương đặng giết Đức Chúa Giê-su; vì họ sợ dân.

Ma-thi-ơ 26:3-4 Bấy giờ các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân nhóm lại trong tòa thầy cả thượng phẩm tên là Cai-phe; và bàn với nhau dùng mưu chước gì đặng bắt Đức Chúa Giê-su mà giết. Song họ nói rằng: Không nên làm trong ngày lễ, e trong dân chúng sanh ra điều xào xạc chẳng.

Ma-thi-ơ 27: 22-25 Phi-lát nói rằng: Vậy, còn Giê-su gọi là Christ, thì ta sẽ xử thế nào? Chúng đều trả lời rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự! Quan hỏi: Song người này đã làm việc dữ gì? Chúng lại kêu la lớn hơn rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự! Phi-lát thấy mình không thắng nổi chi hết, mà sự ồn ào càng thêm, thì lấy nước rửa tay trước mặt thiên hạ, mà nói rằng: Ta không có tội về huyết của người này; điều đó mặc kệ các người. Hết thầy dân chúng đều đáp rằng: Xin huyết người lại đổ trên chúng tôi và con cái chúng tôi!

Giăng 11:47-53 Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nhóm tòa công luận, bàn rằng: Người này làm phép lạ nhiều lắm, chúng ta tính thế nào? Nếu chúng ta để cho người làm, thì thiên hạ tin người, rồi dân Rô-ma sẽ đến diệt nơi này và cả nước chúng ta nữa. Nhưng một người trong bọn họ, tên là Cai-phe, làm thầy cả thượng phẩm đương

niên, nói rằng: Các ngươi chẳng biết gì hết! Các ngươi chẳng xét rằng thà một người vì dân chịu chết, còn hơn cả nước bị hư mất. Và, người nói điều đó chẳng phải tự mình, nhưng bởi làm thầy cả thượng phẩm đương niên, người nói tiên tri về Đức Chúa Giê-su sẽ vì dân mà chết; và không những vì dân thôi, mà cũng để nhóm con cái Đức Chúa Trời đã tản lạc lại làm một đoàn. Từ ngày đó, chúng lập mưu giết Ngài.

-Có phải sứ đồ Ich-ca-ri-ốt?

Lu-ca 22:3-6 Và, qui Sa-tan ám vào Giu-đa, gọi là Ích-ca-ri-ốt, là người trong số mười hai sứ đồ, nó đi kiểm các thầy tế lễ cả và các thầy đội, để đồng mưu dùng cách nào nộp Ngài cho họ. Các người kia mừng lắm, hứa sẽ cho nó tiền bạc. Nó đã ưng thuận với họ, bèn kiểm dịp tiệnặng nộp Đức Chúa Giê-su trong khi dân chúng không biết.

Ma-thi-ơ 27:3-10 Khi ấy, Giu-đa, là kẻ đã phản Ngài, thấy Ngài bị án, thì ăn năn, bèn đem ba chục miếng bạc trả cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão, mà nói rằng: Tôi đã phạm tội vì nộp huyết vô tội! Song họ đáp rằng: Sự đó can gì đến chúng ta? Mặc kệ ngươi. Giu-đa bèn ném bạc vào đền thờ, liền trở ra, đi thất cổ. Nhưng các thầy tế lễ cả lượm bạc và nói rằng: Không có phép để bạc này trong kho thánh, vì là giá của huyết. Rồi họ bàn với nhau dùng bạc đó mua ruộng của kẻ làm đồ gốm để chôn những khách lạ. Nhân đó, ruộng ấy đến nay còn gọi là “ruộng huyết.” Bấy giờ được ứng nghiệm lời đáng tiên tri Giê-rê-mi đã nói rằng: Họ lấy ba chục bạc, là giá của Đấng đã bị định bởi con cái Y-sơ-ra-ên, và đưa bạc ấy mà mua ruộng của kẻ làm đồ gốm y như lời Chúa đã truyền cho ta.

-Có phải Tổng Đốc Phi-lát, người La-mã (dân ngoại)?

Ma-thi-ơ 27: 20-26 Quan tổng đốc đương ngôi trên tòa án, vợ người sai thừa cùng người rằng: Đừng làm gì đến người công bình đó; vì hôm nay tôi đã bởi có người mà đau đớn nhiều trong chiêm bao. Song các thầy tế lễ cả và các trưởng lão dỗ chúng hãy xin tha Ba-ra-ba và giết Đức Chúa Giê-su. Quan tổng đốc cất tiếng hỏi rằng: Trong hai người này, các ngươi muốn ta tha ai? Chúng thưa rằng: Ba-ra-ba. Phi-lát nói rằng: Vậy, còn Giê-su gọi là Christ, thì ta sẽ xử thế nào? Chúng đều trả lời rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự! Quan hỏi: Song người này đã làm việc dữ gì? Chúng lại kêu la lớn hơn rằng: Đóng đinh nó trên cây thập tự! Phi-lát thấy mình không thắng nổi chi hết, mà sự ồn ào càng thêm, thì lấy nước rửa tay trước mặt thiên hạ, mà nói rằng: Ta không có tội về huyết của người này; điều đó mặc kệ các ngươi. Hết thầy dân chúng đều đáp rằng: Xin huyết người lại đổ trên chúng tôi và con cái chúng tôi! Phi-lát bèn tha tên Ba-ra-ba cho chúng; và khiến đánh đòn Đức Chúa Giê-su, đoạn giao Ngài ra để đóng đinh trên cây thập tự.

Lu-ca 23:18-24. 20 cũng chép lại nội dung quyết định của Phi-lát giống như trên.

-Có phải bọn lính La-mã (cũng là dân ngoại)?

Ma-thi-ơ 27: 27 Lính của quan tổng đốc bèn đem Đức Chúa Giê-su vào công đường, và nhóm cả cơ binh vây lấy Ngài. Họ cởi áo Ngài ra, lấy áo điều mà khoác cho Ngài. Đoạn, họ đương một cái mào gai mà đội trên đầu, và để một cây sậy trong tay hữu

Ngài; rồi quì xuống trước mặt Ngài mà nhạo báng rằng: Lạy Vua của dân Giu-đa! Họ nhổ trên Ngài và lấy cây sậy đánh đầu Ngài. Khi đã nhạo báng Ngài rồi, thì họ cởi áo điều ra mà mặc áo của Ngài lại, rồi đem Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Khi họ đi ra, gặp một người ở thành Sy-ren tên là Si-môn; thì bắt người vác cây thập tự của Đức Chúa Giê-su. Đã đi tới một chỗ gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ cái Sọ, họ cho Ngài uống rượu trộn với mật đắng; song Ngài ném, thì không chịu uống. Họ đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự rồi, thì bắt thăm mà chia nhau áo xống của Ngài. Rồi họ ngồi đó mà canh giữ Ngài. Phía trên đầu Ngài họ để cái bảng đề chữ, chỉ về án Ngài, rằng: Người này là Giê-su, Vua dân Giu-đa.

-Có phải do luật Môi-se? Có phải do truyền thống Do Thái Giáo?

-Giăng 19:7-8 Phi-lát lại ra một lần nữa, mà nói với chúng rằng: Đây này, ta dẫn người ra ngoài, để các người biết rằng ta không tìm thấy người có tội lỗi chi. Vậy, Đức Chúa Giê-su đi ra, đầu đội mũ triều gai, mình mặc áo điều; và Phi-lát nói cùng chúng rằng: Kìa, xem người này! Nhưng khi các thầy tế lễ cả và các kẻ sai thấy Ngài, thì kêu lên rằng: Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự, hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự! Phi-lát nói cùng chúng rằng: Chính mình các người hãy bắt mà đóng đinh người; bởi vì về phần ta không thấy người có tội lỗi chi hết. Dân Giu-đa lại nói rằng: Chúng tôi có luật, chiếu luật đó hắn phải chết; vì hắn tự xưng là Con Đức Chúa Trời. Khi Phi-lát đã nghe lời đó, lại càng thêm sợ hãi nữa.

Lu-ca 24: 44-49, Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi ta còn ở với các người, ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các thi thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh thánh. Ngài phán: Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; ta đây, sẽ ban cho các người điều Cha ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành (tức là thành Giê-ru-sa-lem) cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao.

Chúng ta có thể trả lời: Nobody killed Jesus! Không ai có thể giết Chúa Giê-su cả.

-Có phải đó là chương trình và ý định của Đức Chúa Cha?

-Rô-ma 8:32 Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?

-2 Co-rinh-to 5:21 Chúng tôi nhân danh Đấng Christ mà nài xin anh em: Hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.

-Phi-lip 2: 7-8 Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.

-Hê-bơ-rơ 9: 26b-28 Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cất tội lỗi đi. Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần để cất tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài.

-1 Phi-e-rơ 3:18 Và, Đấng Christ cũng vì tội lỗi chịu chết một lần, là Đấng công bình thay cho kẻ không công bình, để dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời; về phần xác thịt thì Ngài đã chịu chết, nhưng về phần linh hồn thì được sống.

- Công Vụ 2:22-24 Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này: Đức Chúa Giê-su ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã dùng làm việc quyền phép, sự lạ và dấu lạ ở giữa các người, để làm chứng cho Người trong vòng các người, như chính các người đều biết. Người đó bị nộp theo ý định trước và sự biết trước của Đức Chúa Trời, các người đã mượn tay độc ác mà đóng đinh Người trên thập tự giá và giết đi. Nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Người sống lại, bứt đứt dây trói của sự chết, vì nó không thể giữ Người lại dưới quyền nó.

-Có phải Chúa Giê-su biết rõ và vâng theo ý Cha?

Mác 8: 31-38, Bấy giờ, Ngài khởi sự dạy môn đồ rằng Con người phải chịu khổ nhiều, phải bị các trưởng lão, các thầy tế lễ cả, và các thầy thông giáo loại ra, phải chịu giết, sau ba ngày phải sống lại. Ngài nói tỏ tường điều đó với môn đồ. Phi-e-rơ đem Ngài riêng ra, mà can gián Ngài. Nhưng Đức Chúa Giê-su xây lại ngó môn đồ, và quở Phi-e-rơ rằng: Hỡi quí Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta; vì người chẳng nghĩ đến việc Đức Chúa Trời, song nghĩ đến việc người ta.

Đoạn, Ngài kêu dân chúng và môn đồ, mà phán rằng: Nếu ai muốn theo ta, phải liêu mình, vác thập tự giá mình mà theo ta. Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất; còn ai vì có ta và đạo Tin lành mà mất sự sống, thì sẽ cứu. Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, thì có ích gì? Hay là có người nào lấy chi mà đổi linh hồn mình ư? Vì giữa dòng đời gian dâm tội lỗi này, hễ ai hổ thẹn về ta và đạo ta, thì Con người sẽ hổ thẹn về kẻ ấy, khi ngự trong sự vinh hiển của Cha Ngài mà đến với các thiên sứ thánh.

-Có phải Chúa Giê-su tự nguyện hy sinh?

-Giăng 10:14-18 Ta là người chăn hiền lành, ta quen chiên ta, và chiên ta quen ta, cũng như Cha biết ta, và ta biết Cha vậy; ta vì chiên ta phó sự sống mình. Ta còn có chiên khác chẳng thuộc về chuồng này; ta cũng phải dẫn nó về nữa, chiên đó sẽ nghe tiếng ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi. Nay, tại sao Cha yêu ta: Ấy vì ta phó

sự sống mình, để được lấy lại. Chẳng có ai cất sự sống ta đi, nhưng tư ta phó cho; ta có quyền phó sự sống, và có quyền lấy lại; ta đã lãnh mạng lịnh này nơi Cha ta.

-Giăng 12:24. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều. Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời. Nếu ai hầu việc ta, thì phải theo ta, và ta ở đâu, thì kẻ hầu việc ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc ta, thì Cha ta ắt tôn quý người.

- **Theo Giăng Báp-tít**, "Kìa là chiên con của Đức Chúa Trời, Đấng cất tội lỗi thế gian đi." Chúa cất tội lỗi thế gian bằng sự chết chuộc tội của chính Ngài. Ngài chính là chiên con Lễ Vượt Qua.

- **Theo Sứ đồ Phao-lô**: Thật vậy, khi chúng ta còn yếu đuối, Đấng Christ đã theo kỳ hẹn chịu chết vì kẻ có tội. Và, họa mới có kẻ chịu chết vì người nghĩa; dễ thường cũng có kẻ bằng lòng chết vì người lành. Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết. Rô-ma 5:6-8

-**Theo Sứ đồ Giăng**. Ấy chính Ngài làm của lễ chuộc tội lỗi chúng ta, không những vì tội lỗi chúng ta thôi đâu, mà cũng vì tội lỗi cả thế gian nữa. 1Giăng 2:2

-**Theo Sứ đồ Phi-e-rơ**. Anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chân Ngài; Ngài chưa hề phạm tội, trong miệng Ngài không thấy có chút chi dối trá; Ngài bị rửa mà chẳng rửa lại, chịu nạn mà không hề ngấm dọ, nhưng cứ phó mình cho Đấng xử đoán công bình; Ngài gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình; lại nhân những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành bệnh. 1Phi-e-rơ 2: 21-23.

-**Theo tác giả sách Hê-bơ-rơ**: "nhìn xem Đức Chúa Giê-su, là cội rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời. Vậy, anh em hãy nghĩ đến Đấng đã chịu sự đối nghịch của kẻ tội lỗi dường ấy, hầu cho khỏi bị mỗi một sòn lòng". Hê-bơ-rơ 12: 2-3

Tóm lại, nếu Chúa Giê-su không tự nguyện hy sinh, không ai có thể giết được Chúa Giê-su.

Tuy nhiên, chúng ta đều biết:

- Ma quỷ âm mưu giết Chúa Giê-su.
- Lãnh đạo Do Thái âm mưu giết Chúa Giê-su.
- Người La-mã trực tiếp đóng đinh giết Chúa Giê-su.
- Dân chúng Do Thái bị xúi giục giết Chúa Giê-su.
- Chính Đức Chúa Cha cho phép giết Chúa Con.
- Chính Đức Chúa Con tự nguyện hy sinh chịu chết đền tội nhân loại.

(Khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ đã vì chúng ta chịu chết).

- Không phải chỉ người Do Thái giết Chúa mà chúng ta (với bản tính tội lỗi) cũng đã tham gia giết Chúa.

- Mỗi người tin Chúa hôm nay đang mắc nợ Chúa yêu thương.

Tôi thích sự liên hệ giữa Giăng 3:16 và 1 Giăng 3:16

Giăng 3:16 "Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời."

1 Giăng 3:16, "Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương, ấy là Chúa đã vì chúng ta bỏ sự sống; chúng ta cũng nên bỏ sự sống vì anh em mình vậy."

Và hãy đọc tiếp câu 17, "Nếu ai có của cải đời này, thấy anh em mình đương cùng túng mà chặt dạ, thì lòng yêu mến Đức Chúa Trời thể nào ở trong người ấy được!"

Chúng ta có quá nhiều bài học từ sự chết của Chúa Giê-su, chúng ta có tin cậy và vâng lời Chúa không?

Mục Sư Nguyễn Văn Huệ